

עלון מס' 100

שיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשות ניצבים-וילך

התחדשות הברית

'תורת ד' תמימה' – היא המאפשרת חיבור הפרשיות **'ניצבים-וילך'**. פרשת "ניצבים" – היא המשך וסיום של פרשת "כי תבוא" ויחד עם זה יש בה גם חידוש ותוכן מיוחד.

יש לראות את דברי התורה בשלימותם ולהתבונן בהם 'הדק היטב'. **הרדב"ז** (שו"ת חלק ב סי' תשסט) דייק והסביר בתירוץ שלישי (**'והוא הנכון'**) כי פרשת התוכחות של "כי תבוא" אינה מסתיימת בברכה כמו זו של פרשת "בחוקותי" אלא סיומה הוא דווקא בפרשת "ניצבים" באותן המילים המופלאות של הפסוק **"ושב ד' אלוקיך את שבותך ורחמך ושב וקיבצך"** (פרק ל, ג) וזאת היא **הנחמה הגדולה**.

מברית אברהם אבינו, וממעמד הר סיני, אנו נקראים **"בני ברית"**. ברית זו מתגלה בכלליותה ופרטיותה בכל חומר הביטוי מ"כי תבוא" ועד "ניצבים". (רש"י גיטין דף כג, ב ד"ה לא מה)

מידי שבת בשבתו, אנו מתקרבים לסיומה של התורה, **לסיומו של דבר ד'**. מתוך כך אנו נפגשים בהצהרת הפסוק "אלה דברי הברית אשר ציווה ד' את משה לכרות את בני ישראל **בארץ מואב, מלבד הברית אשר כרת אתם בחורב**".

יש להבהיר כי לעומת אלה החותכים את המקרא 'חתיכות חתיכות', "זעיר שם זעיר שם" – מתגלה פה **שכל התורה היא אחדות אחת** "אלה דברי הברית...מלבד הברית אשר כרת עם בחורב".

"משנה תורה" הוא, כשמו, חזרה על התורה...התורה **חוזרת ומתבארת** על סף הכניסה לארץ, "אשר בחר בנו מכל העמים, ונתן לנו את תורתו" – **מחדש! כאן, בארץ, כלל ישראל מתגלה בכל בריאותו**, "ומי עמך ישראל גוי אחד בארץ" ומתוך כך מופיעה גם התורה בכל שלימותה ותמימותה. **מהתחדשות ישראל ואורייתא – נמשכת התחדשות הברית!**

לפי "שיחות הרב צבי יהודה" (פרשת ניצבים-וילך תשל"ג סדרה ב 1-2 עמ' 445-446) להר"ש אבינר הי"ו ו"מאורות הרצי"ה" (פרשת ניצבים וילך תשכ"ג עמ' תקמו, תקנב) להרב הושע רבינוביץ הי"ו